

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 97/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tost 41/2015 z 26. novembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. februára 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Tost 41/2015 z 26. novembra 2015 (ďalej aj „napadnuté

rozhodnutie“) v jeho trestnej veci, ktorým nenapravil procesné pochybenia Krajského súdu v Nitre. Súčasťou jeho sťažnosti boli okrem iného aj prílohy vyhotovené ústavom na výkon trestu odňatia slobody týkajúce sa údajov o výživnom, stavu jeho účtu a rozúčtovania jeho pracovnej odmeny počas pobytu v tomto ústave.

2. Sťažovateľ sa následne s ohľadom na uvedené v petite podanej sťažnosti domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom zároveň žiada zrušenie napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu.

II.

3. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojich práv zaručených ústavou a dohovorom napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu, ale k sťažnosti nepripojil napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu, ktoré napáda v petite svojej sťažnosti.

7. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať sťažovateľ alebo jeho právny zástupca. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

8. V tejto súvislosti ústavný súd predovšetkým uvádza, že v konaní pred ústavným súdom bol sťažovateľ opakovane poučený o náležitostiach podaní adresovaných ústavnému súdu predpísaných zákonom o ústavnom súde (sťažovateľ na ústavný súd podal už 79 sťažností, pozn.) a bol nepochybne znalý tejto svojej povinnosti predložiť spolu so sťažnosťou aj napadnuté súdne rozhodnutie, čo však v danej veci neurobil.

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd nepovažoval za potrebné znovu vyzvať sťažovateľa na odstránenie zisteného nedostatku a upozorňovať ho na základné náležitosti sťažnosti (celkovo napr. odložením s poučením o predpísaných náležitostiach v zmysle dikcie ustanovenia § 23a zákona o ústavnom súde skončilo dosiaľ 20 návrhov sťažovateľa).

10. Tieto skutočnosti viedli ústavný súd k tomu, že sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2016